ג] ובלבד שלא תהא מופסקת: שמעת מינה מתירין מבגד לבגד: דילמא דאי בלאי. ת"ר טלית שכולה תכלת כל מיני צבעונין פוטרין בה חוץ מקלא אילן. מיתיבי טלית אין פוטר בה אלא מינה, טלית שכולה תכלת מביא תכלת וד"א ותולה בה, וקלא אילן לא יביא ואם הביא כשר. אמר רב נחמן בר יצחק לא קשיא כאן בטלית בת ארבעה חוטין כאן בטלית בת שמונה חוטין. שמעת מינה מתירין מבגד לבגד? דלמא דאי עבד. איתמר רב אמר אין מתירין מבגד לבגד ושמואל אמר מתירין מבגד לבגד, רב אמר אין מדליקין מנר לנר ושמואל אמר מדליקין מנר לנר, רב אמר אין הלכה כרבי שמעון בגרירה ושמואל אמר הלכה כר' שמעון בגרירה, אמר אביי כל מילי דמר עביד כרב לבר מהני תלת דעביד כשמואל מתירין מבגד לבגד ומדליקין מנר לנר והלכה כרבי שמעון בגרירה דתניא רבי שמעון אומר גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ. רב יהודה מסר ליה לקצרא, רב חנינא עביד לה סיסא, רבינא חיים להו מיחט. ת"ר כמה חוטין הוא נותן? ב"ש אומרים ד', וב"ה אומרים ג', ג] וכמה תהא משולשת? ב"ש אומרים ד', וב"ה אומרים ג'. ותניא שבית הלל אומרים אחת מארבע בטפח של כל אדם. אמר רב פפא טפח דאורייתא: ד' בגודל, שית בקטנה, חמש ס] בתילתא. אמר רב הונא ד' בתוך ד' ומשולשת ד' ורב יהודה אמר ג' בתוך ג' משולשת ג', אמר רב פפא הלכתא ד' בתוך שלש משולשת ארבע, למימרא דאית להו שיעורא ורמינהו: ציצית אין ציצית אלא יוצא, ואין ציצית אלא משהו, וכבר עלו זקני ב"ש וזקני ב"ה לעליית י] יוחנן בן בתירא ואמרו ציצית אין לה שיעור, כיוצא בו לולב אין בו שיעור. מאי לאו אין לה שיעור כלל? לא

אין

ובלבד שלא תהא מופסקת ז] · שיהא כל חוטיה שלימין: **שמע מינה מתירים מבגד לבגד** ח]: **דילמא אי בלאי** · הא דקתני שמביא תכלת ממקום אחר ותולה בה ולא חיישינן לבזיון דמבזה לה לטלית ראשונה ט] [א] דנתבלה דאין ראויה לטלית קאמר דמתיר ממנה הציצית: **כל מיני צבעים פוטרין בה** · לשום לבן דכיון דמין כנף ליכא לקיומי בה אין לך לחזר אחר לבן אלא שיהא בה שני מינין: **חוץ מקלא אילן**. דדמי לתכלת י] ודמנין דמזבן לה לאינש אחרינא וסבר דכל חוטיה תכלת וכי מצריך לטלית אחריתי שקיל תרי חוטים מהכא יא] ויתן שם עם לבן ותחת אלו יתן לבן ונמצאת אחת מהן נפסד בקלא אילן לשום תכלת והוי קלא אילן עם לבן בציצית והוי כלאים בלא מצוה: **מיתיבי טלית אין פוטרין בה** לשם לבן **אלא מינה** · אם אדומה היא יטיל בה שני חוטין אדומים ושני חוטין תכלת וכן שאר גוונים: **מביא תכלת** · שני חוטין לשם תכלת ודבר אחר לשם לבן ואע"ג דהאי תכלת הוי מין כנף אפילו הכי שני מינים בעינן דאזלינן בתר רוב טליתות: **ואם הביא כשר** · דלמא קלא אילן נמי פוטר בה: **בטלית בת ד' חוטין** · שנים תכלת ושנים קלא אילן כשר יב]: **בטלית בת שמנה חוטין** · ארבע תכלת והטיל בה ארבע קלא אילן לקיים מצות שני מינים יג] (פסולין) דהואיל ולבר קלא אילן איכא חוטין כל טרחה חיישינן דלמא יד] (מצריך) לטלית אחריתי ושקיל הנך דתכלת מהכא ותלי לה התם וליכא הכא אלא קלא אילן א נמי שקיל הנך דקלא אילן ותלי בה · ליה ושיקל חוץ מקלא אילן דהא אחריני מראות טו] שבה קפדינן ואלו מראיהן שוין: **מיתיבי כו'** טז] **אם הביא כשר** · טלית בת שמונה חוטין ד' של תכלת ומין אחר וביקש להטיל בה עוד ארבעה אחרים לא יטיל קלא אילן שמא ימכרנו לאיש אחר ויהא סבור שהם תכלת ויתירם מכאן ויתן בטלית אחרת במקום תכלת עם לבן ואם הביא כשר דהא נפטרה בארבע חוטין של תכלת ודבר אחר: **שמע מינה** · מדפסל יז] (בה) משום הך חששא דמתירין מבגד לבגד: **דלמא דאי עבד** · אם עבר והתירן או נפקא חורבה [נ] (דסבר) דמשתרא ציצית מקלא אילן לתודיה יח]: **מנר לנר** · אותן דחנוכה: **מסר** · טליתו עם הציצית: **לקצרא** · לכובס ולא חייש דילמא מינתקא תכלת ורמי בה קלא אילן: **עביד לה סיסא** · כשמתנה לכובס מקפל יט] הציצית כמין פקעת שקורים לומש"ל כדי שלא ינתק: **חיים להו מיחט** · עושה לטלית כמין שפה ומחביא החוטין בתוכה ותופר השפה: **ארבעה** · חוטין נתן בחור הטלית וכופלן לשמנה: **משולשת** · תלויה הכנף [לבד] מן הגדיל: **ארבע** · אצבעות: **ושלש כן** שב"ש **אומרים** · שתהא כל אצבע אחת מארבע בטפח של כל אדם דהיינו מדת גודל ושית בקטנה (א) כא]: **ג' בתוך ג' משולשת** · אצבעות וטלן מדה אחת: **ארבעה** · חוטין בתוך ארבע אצבעות שלא ירחיק מן השפה יותר מארבע אצבעות: **אין** [נ] **שום ציצית אלא יוצא** · תנוי ויוצא מן הכנף משהו:

אין

ובלבד שלא תהא מופסקת · נ"ע מאי פי' ומאי קמשמע לן:

אין פוטר בה אלא מינה · פי' בקונט' אם אדומה היא יטיל בה שני חוטים אדומים ותימה מידי ליבעא קנרים ושמא מדרבנן משום זה אלי [ד] ואטו (סוכה דף יא:) הוי [ועוד נראה דאיירי בשאר מינים כגון שיראין וכלך וסיריקין דאין פוטר אלא במינם מדאורייתא] ומה דפי' בשיראים לאו דוקא דהא אמרי' דצמר ופשתים פוטרין בהם:

ואם הביא כשר · למאי דפירש בקונטרס דקלא אילן במקום לבן פסול משום שדומה לתכלת ולאו כאן שני מינים קשה מאי פריך דלמא האי ברייתא כרבנן דריש פירקין דאמרי אין הלבן מעכבת את התכלת:

כאן בטלית בת שמנה חוטין · פירשתי ריש פירקין:

רב אמר אין מתירין יט] ואפי' למ"ד חובת גברא סבר רב דאין לבטל מצות הטלית כדאשכחן במזוזה בסוף השואל (ב"מ קב·) שנוטלה אותו שנכשל המזוזה ולאע"ג דחובת הדר היא ושמואל דאמר מתירין אע"ג דקסבר חובת טלית היא דהא שמואל מחייב לעיל כלי קופסא כיון דאין לו אלא כדי טלית אחת טוב שיתן בזו שהוא חפץ להתעטף בה ולא דמי למזוזה כן*:

כל מילי דמר עביד כרב · והא דסוף כירה (שבת דף מו·) שרי רבה שרגא דנפטא ופתילתא דרב ושמואל במוקצה מחמת מיאוס שאני שבת (דף קנז) דלמא דמתכת איירי ותו דהתם איכא פלוגתא דרברבתא טובא ול"ע:

בית שמאי אומרים ארבע · טעמא דבית שמאי ניחא כדדרשינן לעיל (דף לט:) גדיל שנים גדילים ד' אבל טעמא דבית הלל קשה דהוזק לומר דלית להו אלא גדילים שנים ופתיל תכלת הרי תלתא כה] [ס] ושמע מינה הא דדרשינן גדילים ד' היינו בכפילה ולאבן קאי והשתא סברי ב"ש דהאי הדין תכלת דפתיל לאו דוקא וסברא הוא להשוותם והיינו ד' חוטין בלא כפילה ובית הלל סברי דפתיל דוקא והא [ס] דביומא (דף עב·) דריש מפתיל כו] [ו] התם *) (הוה ראשונים) דכתיב ברישא (תרי) מהדר דמיירי בכפול כז] ור"ת פי' דמגדיל נפקא להו לבית הלל דעבות מתורגם שבדגדיל ונראה לפי זה דבית הלל דרשי גדילים הרי ששה וכשנכפלו י"ב ויותר [ח] דלא דריש גדילים וכן משמע בספרי ועשו להם שומע אני יעשה אותן אחד בפני עצמו תלמוד לומר גדילים מכמה [ח] גדיל אחד נעשית אין פחות משלשה דברי ב"ה ב"ש אומרים ד' של תכלת ד' של צמר (אכן) כי דייקת בה משמע דב"ה דרשי גדילים ואכל גדיל קיימי והשתא הוה חמיא דבית שמאי דאיירי בתכלת ובלבן ומיהו בספרי איכא דאמרי שנים של לבן ואחד של תכלת · [וע"ע תוס' בכורות לט: ד"ה כמה]:

בית שמאי אומרים ארבע · פירש בקונטרס הפתיל יהא ארבע נמלא הגדיל שנים ורביע תם פירש דהגדיל קאי והענף שמנה הרי שנים עשר וכן אנו עושין וכן משמע בספרי בפרשת כי תצא גדילים למה נאמר לפי שנאמר ועשו להם ציצית שומע אני יעשה תוס א' בפני עצמו ת"ל גדילים: [ס] כמה גדיל נעשית אין פחות משלשה חוטין כדברי בית הלל ובית שמאי אומרים מארבע חוטין של תכלת וארבעה של לבן [י] של ארבע ארבע אצבעות משמע דהגדיל קאי והקונטרס נמי פירש כן בכ"ה פרק על אלו מומין (בכורות דף מג:) וכן יסד רבי שלמה ספרדי **) המשולש יהא נפסל כדי אצבעות ארבע ונפסל קורא הגדיל כמו ***) מפשילין חבלים לתוך פרק אלו הן הגולין (מכות דף י·) וכמו אין מפשילין חבלים לתוך דכפ' בני העיר (מגילה דף כח·):

ארבעה בגודל · במסכת זבחים בפ' קדשי קדשים (דף סב·) [קתני] דכבש של מזבח היה שלש אמות ומחצה ואצבע ושליש אצבע בזכרותו ולית ומתפרשי התם דקשר האצבע קאמר סט] [כ] הזכרות ולית דגרסי בזכרותו היינו ראשונות והכא דלא מפרש מידי צ"ע:

והביק

---

*) ל"א חוקן דכתיב כו' ועי' תוס' לעיל ריש פירקין הס"ק **) נפיוט פי' שלח ***) ל"ל אין מפשילין

עין משפט נר מצוה

לב א מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה ה:

לג ב מיי' פ"א מהלכות ציצית הלכה יג טוש"ע א"ח סי' טו סעיף א:
רפ"ק

לד ג מיי' פ"ד מהלכות חנוכה הלכה ט טוש"ע א"ח סימן תרעד סעיף א:

לה ד מיי' פ"א מהלכות שבת הלכה ה טוש"ע א"ח סי' שלז סעיף א:

לו ה טוש"ע שם סימן כח סעיף ג בהג"ה:

לז ו מיי' פ"א מהלכות ציצית הלכה ו סמג עשין כו טוש"ע א"ח סי' יא ס"ד:

לח ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ט:

שיטה מקובצת

כלאים לענין דין בפני עצמו קאמר ליה ולא אמרינן דקאי [אטלית פטורה] לבד מדקאמר ואפי' בטלית פטורה אלמא דין אחר נמי אשמועינן ונפקא מינה דאם יש לו לאדם ציצית מתכלת ויש בו כלאים אם אשתו לובשתו אין בו משום כלאים אפילו לאשתו תם הוא אינו עובר משום כלאים אם לבשן בלילה וה"נ אמרינן בפרק טרף בקלפי (דף מ"ו ע"א) אברים וכו' עד לא ידעו אלמא דין אחר בפני עצמו אשמועינן בהא דאמר ערשה לאן מהודה בפני עצמו אע"ג דמשמע לפום רהיטא דלא בא להשמיענו אלא דפודין אפי' בשבת ה"נ אמרינן הכא אע"ג דמשמע לפום רהיטא דלא בא להשמיענו אלא אפי' דטלית פטורה אין בה משום כלאים דין אחר בפני עצמו נמי אשמועינן כדפי' וא"ת א"כ לפי דברי ר"ת הא דאמר לקמן גבי דאשתרי כלאים בבגדי כהונה בעידן עבודה שלא בעידן עבודה לא אשתרו להו [illegible]

רבינו גרשום

ובלבד שלא תהא מופסקת ראשי החוטין אחר שתלאן אלא קודם שתלאן שכך דינו: ש"מ מתירין ציצית מבגד לבגד מדקאמר שמביא תכלת ממקום אחר דלמא דאי בלה אם בלה הבגד הראשון לוקחין לציצית ומשימן בבגד אחר אבל אם לא בלה אין מתירין: כל מיני צבעונין פוטרין במקום (תכלת)[לבן] דהואיל והוא עצמה של תכלת והדבר אחר לבן של צמר בטלית בת ד' חוטין לא יביא קלא אילן ואם הביא כשר דלא חיישינן דלמא אתי למישקלינהו מיהא ולמרמינהו בטלית אחריתי שאינה של תכלת דאי שקיל תני ד' מיהא לא אשתייר בהא כלום והא דקתני חוץ מקלא אילן היינו בטלית בת ח' חוטין דאי לעכרינהו מקלא אילן חיישי' דלמא לכי מצטריך למירמי ציצית בטלית אחרת שאינה של תכלת שקיל מתני ה' ד' חוטין מקלא אילן ורמי בה וכיון דלאו תכלת נינהו לא פטרי בטלית אחרת שאינה של תכלת: שמעת מינה מדחיישינן בטלית בת ח' דלמא שקיל ד' מינה ורמי בטלית אחריתי ש"מ דמתירין מבגד לבגד דלמא דיעבד פי' אמרינן דשרי דלמא אתי למיעבד אחרינא: אין מדליקין מנר של חנוכה לנר של חנוכה דקא מבזיש מצוה: כל מילי דמר רבה: רב יהודה מסר גלימא עם תכלת לקצרא ומפייסו שיזהר שלא יקלקל מראה התכלת: עביד [illegible]

[שבת כב·]

[שבת כט: פסחים קא.]

מבנה
"שמעת מינה"
נסיונות לפטור הטאלה - האם מתירין (ציצית) מבגד (שרוע במצב טוב) לבגד אחר

נושא
טלית שכולה תכלת

מבנה
①-③
ג' מחלוקות רב ושמואל

[illegible]